



Све је мање наде да ће секундарна гробница, а самим тим и тело команданта Југословенске војске у отаџбини (ЈВО) Драгољуба Драже Михаиловића икада бити пронађени, јер је очигледно учињено све да се униште трагови који би до ње довели, каже за „Политику” Срђан Цветковић, секретар Државне комисије за тајне гробнице после 12. септембра 1944. године:

– Оно што је нађено на Ади Циганлији, на месту где је највероватније погубљен генерал Михаиловић, јесте 17 чаура концентрисаних на релативно уском простору, које су послате на анализу. Истраживање је показало да нема људских остатака на том месту, али то не искључује да су стрељани на Ади Циганлији премештени касније у секундарну гробницу. То место, према досадашњим сазнањима може бити Велико ратно острво на Дунаву или непозната парцела на Централном гробљу, а један сведок тврди да је тело спаљено и пепео расут да се никад не нађе. Радови на Ади Циганлији су завршени пре недељу дана јер на тој позицији људска тела нису нађена – објашњава Цветковић.

Теренским истраживањем на Ади Циганлији руководила је проф. др Марија Ђурић, антрополог у експертском форензичком тиму који је основан по налогу истражног судије Вишег суда у Београду Бранислава Пантелића. Институт за судску медицину Медицинског факултета ангажован је по налогу Пантелића да обави ископавање НН особе на Ади Циганлији, уз северни зид некадашњег затвора, а директор Института Слободан Николић формирао је интердисциплинарни форензички тим да обави овај посао, састављен од археолога, антрополога, судских лекара, стручњака за ДНК, уз могућност ангажовања и других експерата, попут балистичара, објашњава нам професорка Ђурић.

– Археолошки смо истражили наведене локације и утврдили да су јаме које смо открили испуњене шупом, земљом и предметима новијег датума. Ови налази, укључујући и пронађене животињске кости, не могу се довести у контекст са евентуалним гробом Драже Михаиловића, нити постоје археолошки трагови да је постојала било каква јама која је касније поново ископавана. Нема, дакле, доказа који говоре да је неко тамо закопан, па после поново ископан. Посао смо завршили, тренутно пишемо веома детаљан извештај и наредних дана ћемо предати судији Пантелићу. Судија ће даље одлучити шта ће се радити са локацијом; да ли ће се јама затрпавати – каже наша саговорница.

Случај Драже Михаиловића није окончан јер још траје судски поступак за његову рехабилитацију пред Вишим судом у Београду, започет још пре три и по године. Александар Недић, генерални секретар Српског либералног савета (СЛС), невладине организације која је и поднела захтев за рехабилитацију генерала Михаиловића, каже за наш лист да предстоје још два рочишта, 27. септембра и крајем новембра.

– Михаиловић је био носилац највишег америчког војног одликовања који страни држављанин може добити и које му је доделио председник Хари Труман, чиме је аутоматски постао припадник Удружења америчких ветерана Другог светског рата. СЛС се зато обратио овом удружењу и упознали смо их докле се дошло са рехабилитацијом, за шта су они веома заинтересовани. Прошле године је пред нашим судом сведочио 90-годишњи пензионисани потпуковник америчке војске пилот Милтон Френд, а пре недељу дана наш гост био је потпуковник Стивенсон Ковач, секретар удружења. Предали смо му, том приликом, копије документације којом располажемо, и упознали га са нашим захтевом да се једној улици у Београду да име Драгољуб Михаиловић – додаје генерални секретар СЛС-а.

Како објашњава Недић, амерички ветерани неће, како је раније најављено, сведочити 27. септембра, већ ће њихова делегација само присуствовати рочишту, али у новембру би требало до дођу тројица последњих живих америчких пилота, које је је ЈВО спасила у Прањанима, августа 1944. године. Том приликом, амерички ветерани Другог светског рата посетиће и Прањане, где се налазио импровизовани аеродром са кога су евакуисани уз помоћ војске генерала Михаиловића.

(Политика)